ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 15. 3. 2013 v senátu pro řízení ve věcech soudců složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu navrhovatele – **předsedy Okresního soudu Plzeň-město,** se sídlem Plzeň, Nádražní 325/7, proti **Mgr. J. B.,** soudci Okresního soudu Plzeň-město,

takto:

Mgr. J. B.,
předseda senátu Okresního soudu Plzeň-město,

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, se

uznává vinným, že

jako soudce Okresního soudu Plzeň - město

ve věcech Okresního soudu Plzeň–město sp. zn. 14 EC 508/2009 vyhlásil rozsudek 9. 10. 2012, avšak předložil kanceláři k doručení až 11. 1. 2013, tedy až 94 den po jeho vyhlášení a ve věci sp. zn. 14 C 179/2001 vyhlásil rozsudek 4. 10. 2012 avšak předložil kanceláři k doručení 15. 1. 2013 tedy až 103 den po vyhlášení, přičemž v těchto věcech nedodržel ani lhůtu prodlouženou mu předsedou soudu k vyhotovení těchto rozsudků,

tedy

zaviněně porušil povinnosti soudce stanovené v § 158 odst. 4 o. s. ř.,

tím spáchal

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2012 Sb., o soudech, soudcích a přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se od uložení kárného opatření upouští.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel – předseda Okresního soudu Plzeň-město podal dne 30. 1. 2013 návrh na kárné řízení proti Mgr. J. B., soudci Okresního soudu Plzeň-město, přičemž provinění tohoto soudce spatřoval v pozdním vyhotovení rozsudků ve věci sp. zn. 14 EC 508/2009, v níž byl rozsudek vyhlášen dne 9. října 2012, místopředsedkyní soudu Mgr. Petrou Pavlíčkovou byla lhůta pro vyhotovení a rozeslání rozsudku prodloužena do 21. listopadu 2012, soudce ani v této prodloužené lhůtě rozsudek nevyhotovil a učinil tak dle referátu soudce až 9. ledna 2013, přičemž rozsudek předal civilní kanceláři k vypravení až dne 11. ledna 2013, tzn. rozsudek předal kanceláři k vypravení až 94 den po jeho vyhlášení, a ve věci sp. zn. 14 C 179/2001, v níž vyhlásil rozsudek dne 4. října 2012, na jeho žádost byla místopředsedkyní soudu lhůta pro vypravení rozsudku prodloužena do 21. listopadu 2012 a dne 21. listopadu 2012 na žádost soudce s ohledem na tvrzenou náročnost rozsudku lhůtu předseda soudu dále prodloužil do 14. prosince 2012 z důvodu předpokládané složitosti rozsudku i přesto, že se jedná o věc starší deseti let, ale při prodloužení lhůty považoval za prioritní vyhotovení rozsudku s maximální možnou mírou pečlivosti, aby se právě s ohledem na stáří věci co nejvíce eliminovala možnost zrušení rozsudku odvolacím soudem a vrácení věci soudu prvého stupně k dalšímu řízení, čímž by se již tak nepřiměřeně dlouhé řízení dále prodloužilo. Rozsudek však soudce ani v prodloužené lhůtě nevyhotovil, přičemž o nevyhotovení rozsudku předsedu soudu informovala místopředsedkyně soudu Mgr. Petra Pavlíčková dne 7. ledna 2013, kterou soudce předtím ústně mylně informoval, že mu předseda soudu lhůtu pro vypravení rozsudku prodloužil až do 2. ledna 2013. Na základě opakované výzvy k neprodlenému vyhotovení rozsudku ze strany předsedy soudu i ze strany místopředsedkyně soudu Mgr. J. B. rozsudek vyhotovil a předal civilní kanceláři k vypravení až dne 15. ledna 2013, tzn. až 103 den po jeho vyhlášení. Podle navrhovatele tímto jednáním kárně obviněný soudce porušil § 158 odst. 4 o. s. ř. i čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Kárně obviněný soudce přitom patří, podle navrhovatele, mezi odborně nejzdatnější soudce Okresního soudu Plzeň-město zařazené na civilním úseku, má velmi dobré jednání k účastníkům i k zaměstnancům soudu. Pro tyto své vlastnosti má mezi soudci Okresního soudu Plzeň město autoritu (v současnosti vykonává funkci předsedy soudcovské rady Okresního soudu Plzeň - město), ale obrovskou jeho slabinou je dodržování lhůt pro vyhotovování rozhodnutí i dodržování přiměřených lhůt při provádění úkonů ve vyřizovaných věcech, z těchto důvodů mu byla předsedou soudu dána opakovaně výtka dle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, ve znění pozdějších předpisů.

Protože u soudce Mgr. J. B. se nejedná o první obdobné pochybení a písemné výtky udělené dle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, ve znění pozdějších předpisů, nepřinesly očekávaný výsledek, neboť nevedly k trvalé změně jednání soudce tak, aby se závažných průtahů při vyřizování věcí, zejména při vyhotovování rozhodnutí, nedopouštěl, podal navrhovatel návrh na zahájení řízení

a v případě, že soudce bude kárným soudem shledán vinným, s ohledem na odborné kvality soudce navrhl, aby mu byla dle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, ve znění pozdějších předpisů, uložena důtka když navrhovatel je přesvědčen, že nejmírnější kárné opatřeni splní svůj účel.

Kárně obviněný soudce se k návrhu písemně nevyjádřil, v průběhu ústního jednání uvedl, že skutečnosti uvedené v návrhu odpovídají skutečnosti. K celé situaci se vyjádřil tak, že k ní došlo pro velký nápor práce, přičemž na podzim a ke konci roku 2012 se s manželkou stěhoval, tedy věnoval se více soukromým zájmům a neměl tolik času intenzivně pracovat na svém oddělení i ve volném čase. Pouze nesouhlasil s tím, že by místopředsedkyni soudu informoval o tom, že mu předseda soudu prodloužil lhůtu k vyhotovení rozsudku ve věci 14 C 179/2001 až do 2. 1. 2013 (navrhovatel také v průběhu ústního jednání opravil své tvrzení v návrhu, že kárně obviněný soudce informoval místopředsedkyni soudu o tom, že mu předseda soudu prodloužil lhůtu k vyhotovení rozsudku ve věci 14 C 179/2001 až do 2. 1. 2013, protože nic takového kárně obviněný soudce neřekl). Podání kárného návrhu proti sobě pociťuje kárně obviněný soudce velmi nepříjemně, a aby se takový návrh v budoucnu neopakoval, zintenzivnil značně svoji práci, snaží se vyhotovovat rozhodnutí ve lhůtě a zároveň odstranit průtahy ve věcech. Podle svého přesvědčení je kladný výsledek zvýšeného úsilí viditelný.

Z osobního spisu kárně obviněného soudce vyplývá, že jmenován soudcem byl 14. 11. 2003 a soudcem Okresního soudu Plzeň-město se stal 28. 11. 2003. Od té doby dosud je zařazen na občanskoprávním úseku jako předseda senátu 14 C, přičemž od roku 2004 až do 31. 8. 2011 vyřizoval částečně i věci ve specializaci obchodní a od 1. 9. 2011 částečně vyřizuje i věci exekuční. Z přehledu nápadu a vyřízených věcí „C“ a „EC“ za roky 2011 a 2012 zaslaného kárnému soudu Okresním soudem Plzeň-město vyplývá, že nápad v senátu 14, tedy kárně obviněného, není nepřiměřený ostatním senátům, i když nějaké odchylky se vyskytují, např. věcí DP rejstříku „C“ měl kárně obviněný v roce 2011 viditelně méně než ostatní senáty (kárně obviněný soudce 213, kdežto jiné senáty 373, přičemž tyto věci jsou považovány za méně náročné). V letech 2011 a 2012 nebyl navrhovatel přítomen na pracovišti z důvodu dovolené, jen v roce 2011 měl ještě 1 den nepřítomnosti z důvodu osobních překážek a 1 den indispozičního volna a v roce 2012 měl ještě 2 dny indispozičního volna. Z osobního spisu kárně obviněného soudce a z předložených spisů Spr Okresního soudu Plzeň–město vyplývá, že předseda uvedeného soudu udělil kárně obviněnému 6x výtku podle § 88a (dříve § 88 odst. 3) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích):

- Spr 1972/2004 - dne 14. 9. 2004 pro nedodržení lhůty podle § 158 odst. 4 o. s. ř. k vypracování rozhodnutí (ve více věcech)
- Spr 1421/2005 – dne 7. 6. 2005 pro dlouhodobou nečinnost ve věcech 14 C 346/2002, 14 C 397/2002 a 14 C 179/2003
- Spr 1868/2007 - dne 23. 8. 2007 pro nedodržení lhůty podle § 158 odst. 4 o. s. ř. k vypracování rozhodnutí (ve více věcech)
- Spr 2390/2008 – dne 10. 12. 2008 pro průtahy ve věcech starších 3 let
- Spr 1732/2010 - dne 15. 7. 2010 pro nedodržení lhůty podle § 158 odst. 4 o. s. ř. k vypracování rozhodnutí (ve více věcech)
- Spr 816/2011 – dne 21. 1. 2011 pro dlouhodobé průtahy ve věci 14 C 45/2007.

Všechny výtky kárně obviněný řádně převzal.

Okresní soud Plzeň–město předložil na žádost kárného soudu spisy v nichž byly vyřizovány stížnosti na postup kárně obviněného soudce:

- St 16/2009 – stížnost účastnice řízení ve věci 14 C 45/2007 na průtahy řízení byla shledána důvodnou (kárně obviněnému soudci uložena výtka pod Spr 816/2011 viz výše)
- St 15/2012 – stížnost žalobců na nedůvodné průtahy ve věci 14 C 239/2006 byla shledána důvodnou
- St 12/2011 – stížnost žalovaného ve věci 14 C 487/2010 na nedůvodné průtahy byla shledána částečně důvodnou.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Tvrzený skutek, tedy nevyhotovení rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě ve věcech 14 EC 508/2009 a 14 C 179/2001 byl prokázán. Ve věci 14 EC 508/2009 kárně obviněný vyhlásil rozsudek 9. 10. 2012, požádal o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku a bylo mu vyhověno do 21. 11. 2012, avšak lhůtu nedodržel a rozsudek vypracoval až 9. 1. 2013 a pokyn kanceláři k jeho doručení dal 11. 1. 2013, tedy až za 94 dnů od vyhlášení. Ve věci 14 C 179/2001 vyhlásil kárně obviněný rozsudek dne 4. 10. 2012, požádal 2x o prodloužení lhůty a bylo mu vyhověno, nejprve do 21. 11. 2012 a pak do 14. 12. 2012, avšak lhůtu nedodržel a rozsudek vypracoval a odevzdal kanceláři k doručení až 15. 1. 2013, tedy až za 103 dny od vyhlášení.

Podle § 158 odst. 4 o. s. ř. jestliže stejnopis vyhotovení rozsudku nebyl doručen podle odstavce 3 (při skončení jednání), je třeba jej účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů.

Výše citované ustanovení o. s. ř. kárně obviněný soudce porušil, protože lhůtu v něm stanovenou nedodržel a přestože mu předseda soudu (místopředsedkyně soudu z pověření předsedy soudu) na jeho žádost lhůtu v obou případech prodloužil, kárně obviněný soudce nedodržel ani prodlouženou lhůtu. Věc 14 C 179/2001 přitom byla dlouhodobým nedodělkem. Překročení lhůty v obou případech bylo výrazné. Přesto kárný soud musel hodnotit, zda se uvedeným jednáním, respektive nejednáním kárně obviněný soudce dopustil kárného provinění, neboť předmětem kárného řízení jsou dva spisy a kárně obviněný soudce dosud kárně postižen nebyl. Kárným proviněním není jakékoliv porušení povinností soudce, takové porušení povinností soudce musí mít určitou intenzitu. Že kárně obviněný soudce zaviněně porušil povinnosti soudce není důvodu pochybovat, otázkou však byla právě intenzita zaviněného porušení povinností soudce, jinými slovy, zda vytýkaným chováním kárně obviněný soudce naplnil skutkovou podstatu kárného provinění ve smyslu výše citovaného § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. V tomto směru nemohl kárný soud odhlédnout od toho, že kárně obviněný soudce má problémy s

vyhotovováním rozhodnutí dlouhodobě a že předseda Okresního soudu Plzeň–město tyto problémy (a další s průtahy ve věcech) řešil s kárně obviněným dlouhodobě, ukládal mu opakovaně výtky podle § 88a [dříve § 88 odst. 3) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích], čímž vyčerpal své možnosti dané mu zákonem i svou trpělivost. Z předložených spisů St vyplývá, že i účastníci si na nečinnost kárně obviněného stěžovali a to buď důvodně, nebo částečně důvodně. Vzhledem k celkové situaci má kárný soud za to, že vytýkaným jednáním, respektive nejednáním kárně obviněný soudce naplnil skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Při úvaze jaké kárné opatření kárně obviněnému soudci uložit, když podle § 88 odst. 1 zákona o soudech a soudcích lze za kárné provinění uložit
a) důtku,
b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlazením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let,
c) odvolání z funkce předsedy senátu,
d) odvolání z funkce soudce,
kárný soud hodnotil vše, co uvedl navrhovatel i kárně obviněný soudce v průběhu řízení. Kárně obviněný soudce doznal své pochybení, vyslovil účinnou lítost a zintenzivnil svou práci tak, aby k opakování stejných pochybení – nevyhotovování rozhodnutí v zákonných lhůtách a průtahů v řízení – už nedocházelo. Má také za to, že kladné výsledky jeho zvýšeného úsilí se již projevily. Jeho slova potvrdil navrhovatel, podle něhož kárně obviněný soudce zlepšil svůj postup při práci se spisy po podání návrhu na zahájení řízení i při vyhotovování rozhodnutí. Všechny průtahy, na které byl upozorněn, odstranil. Navrhovatel má za to, že v daném případě projednání kárného návrhu bylo dostačující a navrhl, aby bylo upuštěno od uložení kárného opatření.

Podle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích od uložení kárného opatření lze upustit, jestliže projednání kárného provinění je postačující.

Kárný soud vzhledem k hodnocení osobnosti kárně obviněného soudce navrhovatelem jako odborně nejzdatnějšího soudce Okresního soudu Plzeň–město na občanskoprávním úseku s velmi dobrým chováním k účastníkům i k zaměstnancům soudu, s vysokou důvěrou a autoritou u ostatních kolegů soudců (v současnosti vykonává funkci předsedy soudcovské rady Okresního soudu Plzeň–město), a vzhledem ke všemu, co v řízení vyšlo najevo (viz výše) má za to, že projednání kárného provinění bylo postačující a proto od uložení kárného opatření kárně obviněnému soudci upustil.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 15. března 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu